

[Justitsministeren]

heller i den meningsudveksling, jeg havde med fru Mimi Jakobsen og med fru Ebba Strange, som kan få mig til at fratage den opfattelse, at en gennemførelse af dette lovforslag for det første vil have den klare konsekvens, at der gives et retskrav til en gruppe, der i dag ikke har et retskrav, at der for det andet som den absolutte hovedregel – og jeg har meget svært ved at se, som lovforslaget er udformet, hvor begrænsningerne er – bliver fri indvandring for dem, der er under 18 år, at man for det tredje skaber en uklarhed med hensyn til familiesammenførselsreglerne, og at man for det fjerde tilsidesætter den ånd, der lå i den aftale, der blev indgået i juni måned, og som i hvert fald burde tilsige, at et sådant forslag blev drøftet partierne imellem.

Jeg vil meget gerne – og det vil jeg gerne sige til fru Mimi Jakobsen – under det videre udvalgsarbejde bidrage det, jeg kan, med afklaringer, med at besvare spørgsmål, med at stille til samråd, med at bede om, at der indkaldes høringssvar og tilsvarende. Men jeg synes, at det rimelige modsvar bør være, at man så siger: Jo, der er intet i dette lovforslag, der hæster så meget, at det skal gennemføres på 3 arbejdsdage i Folketinget. Der er intet, der tilsiger, at der gennemføres en særlovgivning med en sådan hast.

Derfor bør den positivitet, som jeg gerne vil give udtryk for i det videre arbejde til at afklare og afdække usikkerhederne, også gensejles i, at man så tilkendegiver, at vi alle er parat til at tage os den tid, som arbejdet med dette lovforslag bør og skal have.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Egentlig markerede jeg for noget andet, men i anledning af ministerens bemærkninger nu vil jeg gerne bruge min korte bemærkning til så at stille et spørgsmål til ministeren: Hvad sker der så med de børn, der er her i landet, så længe?

Ministeren siger, at der ikke er nogen grundelse for at køre det så hurtigt igennem. Jo, det er der faktisk. Der er i hvert fald 110 levende begrundelser for, at vi har følt, at denne sag hastede. Vi vil gerne have den praksis stoppet, hvorefter man skønner efter modenhed osv. og ikke efter alder. Vi ønsker at sætte en grænse på 18 år.

Jeg vil gerne spørge ministeren direkte: Hvad sker der med de 110 børn?

Endelig vil jeg gerne sige til ministeren – det var faktisk det, jeg tog ordet for – må jeg ikke blive fri for den med, at jeg skulle tage patent på at være humanist, og at andre ikke er det. Jeg taler, som jeg nu ser tingene. Ministeren er i sin fulde ret til at sige, hvad han synes, og der er ikke noget som helst med, at nogle tager patent på godhed og nogle på ondskab. Kan vi ikke blive fri for at få debatten ned på det niveau?

Men det er altså ikke mit ministerium, der måned efter måned stædigt fastholder, at en dreng, som har opholdt sig i et børnecenter i over et år, og som Røde Kors klart har bedømt som værende under 18 år, ifølge Justitsministeriet og direktoratet skulle være 26 år. Det er heller ikke mit ministerium, der – som fru Dorte Bennedsen indledte med at sige i dag – har en dreng siddende i et svensk fængsel på fjerde måned, der ikke besvarer henvendelserne, og hvor drengen måske sidder og venter på, at de svenske myndigheder smider ham ud i løbet af denne uge.

Jeg siger det ikke for at yppe kiv eller lave ballade eller spille mig op til at blive vred eller tage patent på godhed, men det er jo baggrunden. Det er ikke udelukkende de to drenge, der er baggrunden for denne sag, men det er også de to drenge. Det er også den uvenlige, umenneskelige administration i de tilfælde, som vi har hørt om, som gør, at vi føler, at 18-årsgrænsen er rimelig. Men det er også principielt, at 18-årsgrænsen bør være der, og det bør ikke hvile på individuelle vurderinger ud fra modenhed og sådan noget.

Nu er min taletid udløbet.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er meget indstillet på, at den lovgivning, vi laver på flygtningeområdet, ikke skal kunne misbruges til almindelig indvandring, for vi har et indvandrerstop, og det står partierne i Folketinget bag ved.

Jeg er faktisk også indstillet på at prøve at lære noget, og derfor vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål om noget, jeg rent faktisk ikke forstår. Nu var ministeren i sit sidste svar igen inde på familiesammenførselsreglerne. Har jeg forstået det ret, giver ministeren opholdstilladelse til ganske mange af de børn,